

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

آموزش قرآن

پایہٴ نهم

دورہٴ اول متوسط

جمع بندی نکات ترجمہ

نرگس صمدی

صفحه ۱۷

۲- ما وَصَّيْ بِهِ نُوْحًا :

۳- وَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ : ...

ترجمه فعالیت ها:

۲- آنچه وصیت کرد (خدا) به آن نوح را (خدا فاعل، نوح مفعول) پس حتما باید « را » در آخر جمله بیاید.

۳- و آنچه وحی کردیم به تو (در اینجا «الذی» به معنای آنچه هست)

صفحه ۲۰

إِنْ شَاءَ اللَّهُ : اگر خواست (← بخواهد) خدا: إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ : اگر بودید (← باشید) مؤمن
مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا : هرکس وارد آنجا شد (← شود) ایمن بود (← است)
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ : هنگامی که آمد (← بیاید) یاری خدا و پیروزی

نکته: کلمات شرط «إِنْ، لَوْ، إِذَا، مَنْ و ...» + فعل (ماضی / مضارع) = مضارع التزامی

۲- مَنْ خَلَقَ :

۱- وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ :

۴- لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ :

۳- لَيَقُولُنَّ :

ترجمه فعالیت ها:

۱- و قطعاً اگر بپرسی از آنها (ل + إِنْ «کلمات شرط» + سَأَلْتِ + هم)

۲- چه کسی آفرید؟ («مَنْ» در اینجا سوالی است)

۳- حتما / قطعاً می گویند (ل + يَقُولُونَ + نَ «تاکید»)

۴- حتما / قطعاً می گویند آفرید آنها را (خلق + هُنَّ)

۷- لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ :

ترجمه فعالیت ها:

۷- تا/ شاید/ امید است شما هدایت شوید. (لعلَّ + فعل = مضارع التزامی و حذف «می» در ترجمه)

۱- وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ :
۲- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ :

ترجمه فعالیت ها:

۱- قسم یا سوگند به کتاب روشن

توضیح: گاهی « واو » به معنای « سوگند به » است که به آن « واو قسم » می گویند. تشخیص آن به دو وسیله امکان پذیر است: الف) در ابتدای جمله است. ب) بعد از آن اسم مجرور است: « الكتاب » یعنی کسره دارد.
۲- قطعا ما (إنَّ + نا : دو کلمه است) نازل کردیم آن را.

۱۰- رَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ :

ترجمه فعالیت ها:

۱۰- پروردگار پدران (آباء جمع آب) پیشین شما . (به محل ترجمه کلمه « الاولین » دقت کنید).

۷- رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ :

۸- رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا :

۹- إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٧﴾ :

ترجمه فعالیت ها:

۷- رحمتی از پروردگارت قطعا اوست « همان » شنوای دانا.

توضیح: گاهی دو ضمیر (هُ - هو) پشت سر هم قرار می گیرند، در این صورت بهتر است ضمیر دوم (هو) را « همان » معنا کنیم.

۸- پروردگار آسمان ها و زمین و آنچه میان آندوست. (هما: آن دو)

۹- اگر باشید اهل یقین. (کلمات شرط + فعل = مضارع التزامی)

۳- أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ :

۴- أَنْ نَجْعَلَهُمْ :

ترجمه فعالیت ها:

۳- آیا گمان کردند کسانی که. (ترجمه فعل به صورت مفرد یا جمع بستگی به فاعل جمله دارد.)

۴- که قرار دهیم آنها را

توضیح: هرگاه « آن » به فعل مضارع اضافه شود در ظاهر فعل تغییر به وجود می آید.

در فعل مفرد ضمه تبدیل به فتحه و در فعل جمع « ن » حذف شده و « الف » به آخر فعل اضافه می شود. در

ترجمه نیز باعث حذف « می » شده و فعل به مضارع التزامی تبدیل می شود.

(نَجْعَلُ: قرار می دهیم ← أَنْ نَجْعَلَ: قرار دهیم)

(يَعْبُدُونَ: عبادت می کنند ← أَنْ يَعْبُدُوا: که عبادت کنند)

۱۰- وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ :

ترجمه فعالیت ها:

۱۰- مساوی نیست خوبی و بدی (لام قبل از سیئه را معنا نمی کنیم)

۵- وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ :

۶- أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ :

۷- خَالِدِينَ فِيهَا :

۸- جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ :

ترجمه فعالیت ها:

۵- و آنها غمگین نمی شوند (و نه آنها غمگین می شوند ؛ هم صحیح است)

۸- پاداشی به سبب آنچه انجام می دادند. (« ب » در اینجا به معنای « به خاطر / به سبب » است)

۷- اَتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ :

۸- وَاتَّبِعُوا التَّوْرَ الَّتِي أُنزِلَ مَعَهَا :

ترجمه فعالیت ها:

۷- تبعیت کنید آنچه نازل شد به سوی شما از پروردگارتان.

۸- و تبعیت کردند نوری که نازل شد همراه آن.

توضیح: در عبارت هفتم « اَتَّبِعُوا » فعل امر و در عبارت هشتم « اَتَّبَعُوا » فعل ماضی است.

۵- لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ :

ترجمه فعالیت ها:

۵- تا وارد کند (خدا) مردان مؤمن و زنان مؤمن را.

توضیح:

الف) هرگاه « لِ » به فعل مضارع اضافه شود در ظاهر فعل تغییر به وجود می آید. در فعل مفرد ضمه تبدیل به فتحه و در فعل جمع « ن » حذف شده و « الف » به آخر فعل اضافه می شود. در ترجمه نیز باعث حذف « می » شده و فعل به مضارع التزامی تبدیل می شود.

(یدخِلُ : داخل می کند ← لِيُدْخِلَ : تا وارد کند)

(یعبدون : عبادت می کنند ← لِيَعْبُدُوا : تا عبادت کنند)

ب) در این جمله « خدا » فاعل و « مؤمنین و مؤمنات مفعول هستند؛ پس حتما باید « را » در آخر جمله بیاید.

صفحه ۵۰

- ۱- اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ :
 ۲- فَاصْلِحُوا :
 ۳- وَاتَّقُوا اللَّهَ :
 ۴- لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ :
 ۵- لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ :
 ۶- عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا :
 ۷- خَيْرًا مِنْهُمْ :
 ۸- وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءِ :

ترجمه فعالیت ها:

- ۱- مؤمنان فقط با هم برادرند. (به محل درست ترجمه « اِنَّمَا » دقت کنید.)
توضیح: گاهی لازم است برای نشان دادن مفهومی درست از آیه، جای بعضی کلمات را در ترجمه عوض کنیم.
 ۳- پس تقوای خدا را پیشه کنید. (به محل ترجمه کلمه بعد از « اِتَّقُوا » توجه کنید.)
 ۴- تا/ شاید/ امید است مورد رحمت قرار گیرید. (لعل + فعل = مضارع التزامی)
 ۵- نباید مسخره کنند گروهی گروهی را.
توضیح: الف) ترجمه فعل به صورت مفرد یا جمع بستگی به فاعل جمله دارد.
ب) کلمه « مِنْ » در اینجا معنا نشده و حتما « را » در آخر جمله باید گذاشته شود.
 ۶- شاید که باشند. (آن + یکنونون = آن یکنونوا = مضارع التزامی = حذف « می » در ترجمه)
 ۸- و نه زنانی، زنانی را. (توضیح شماره ۵)

صفحه ۵۷

۵- وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿۱۸﴾ :

ترجمه فعالیت ها:

- ۵- و در سحرها، آنها آمرزش می خواهند.
توضیح: الف) حرف « بِ » در اینجا به معنای « در » می باشد.
ب) چون ضمیر « هم » به « اسحار » اضافه نشده است، بهتر است اینگونه معنا نکنیم: در سحرهایشان

۸- وَفِيْ اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۱﴾ :

ترجمه فعالیت ها:

- ۸- و در خودتان، پس آیا نمی بینید؟ (ف + ا + لا تبصرون)

صفحه ۶۱

۳- وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ ﴿٤﴾ :

ترجمه فعالیت ها:

۳-وقطعا آمدند برای آل فرعون هشدار دهندگان.

(ترجمه فعل به صورت مفرد یا جمع بستگی به فاعل جمله دارد. «النذر» فاعل جمله و جمع می باشد)

صفحه ۶۶

۶- وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ :

ترجمه فعالیت ها:

۶- و گیاه و درخت. (در اینجا «نجم» همراه با «شجر» آمده و به معنای گیاه است،

۸- رَفَعَهَا :

۱۰- که طغیان نکنید. (آن + لَا تَطْغَوْا)

۱۰- أَلَّا تَطْغَوْا :

صفحه ۷۰

نکته: گاهی بهتر است «اسم فاعل» یا «اسم مفعول» در جمله به صورت فعل معنا شود؛ مانند :

لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ : برای زکات انجام دهندگان هستند. ← زکات را می پردازند.

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ : و ما برانگیخته شدگان نیستیم. ← و ما برانگیخته نمی شویم.

۲- ءَأَنْتُمْ :

۱- أَقْرَبَ يَمِّمٌ :

۴- أَمْ نَحْنُ الزَّرْعُونَ :

۳- تَزْرَعُونَ :

۶- لِيَجْعَلْنَهُ :

۵- لَوْ كَشَاءَ :

۸- فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ :

۷- نَحْنُ نَحْرُومُونَ :

ترجمه فعالیت ها:

۱- پس ایا دقت کردید؟ (فَ + أ + رءیتم)

۴- یا ما می رویانیم.

بهتر است گاهی اسم فاعل «زارع» را به صورت فعل معنا کنیم:

نحن الزّارعون : (ما زراعت کننده هستیم ← ما می رویانیم)

۵- اگر بخوایم. (کلمات شرط + فعل = مضارع التزامی = حذف « می » در ترجمه)

۸- پس چرا شکر نمی کنید؟ (در اینجا « لو » به معنای « چرا » می باشد.)

صفحه ۷۱

۳- لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا

ترجمه فعالیت ها:

۳- اگر بخواهیم قطعاً قرار دهیم آن را خرد و خشک شده.

توضیح: بهتر است جعلنا را که فعل ماضی است با توجه به معنای کل جمله به صورت مضارع التزامی معنا کنیم.

۸- لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۷۰﴾ :

..... تلخ و شور،

ترجمه فعالیت ها:

۸- اگر بخواهیم قرار دهیم آن را تلخ و شور پس چرا شکر نمی کنید؟

صفحه ۷۶

۲- بِالْبَيِّنَاتِ :

۴- لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ :

۶- بِأَسْسٍ شَدِيدٍ :

۸- لِيَعْلَمَ اللَّهُ :

ترجمه فعالیت ها:

۲- با دلایل روشن. (در اینجا «بِ» به معنای «با» می باشد.)

۴- تا به پا دارند مردم عدالت را.

توضیح: الف) هرگاه «لِ» به فعل مضارع اضافه شود در ظاهر فعل تغییر به وجود می آید.

در فعل مفرد ضمه تبدیل به فتحه می شود. و فعل به مضارع التزامی تبدیل می شود یعنی حذف «می» در

ترجمه: (يقوم : به پا می دارد ← لِيُقِيمَ : تا به پا دارد)

(ب) ترجمه فعل به صورت مفرد یا جمع بستگی به فاعل جمله دارد. «الناس» فاعل جمله و جمع می باشد.

۶- سختی بسیار (گاهی «شدید» به معنای بسیار است.)

۸- تا بشناسد خدا.

توضیح: الف) لِ + يَعْلَمُ = لِيَعْلَمَ = مضارع التزامی = حذف «می» در ترجمه.

(ب) فاعل جمله «الله» است پس نباید در آخر جمله «را» بگذاریم.

۵- أَوْلَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ:

ترجمه فعالیت ها:

۵- آنها همان منحرفان هستند یا آنها منحرف هستند.

توضیح: گاهی دو ضمیر (اولئک - هم) پشت سر هم قرار می گیرند.

در اینجا می توانیم ضمیر دوم (هم) را همان معنا کنیم که در این صورت فاسقون را جمع معنا می کنیم. یا می توانیم «هم» را ترجمه نکنیم که در این صورت باید فاسقون را مفرد معنا کنیم.

۷- لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ:

۸- أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٤﴾:

ترجمه فعالیت ها:

۷- مساوی نیستند اهل آتش و اهل بهشت.

ترجمه فعل به صورت مفرد یا جمع بستگی به اجزای جمله دارد. «اصحاب» جمع می باشد.

۸- اهل بهشت ، آنان رستگار هستند. (گاهی بهتر است اسم جمع را مفرد معنا کنیم)

۴- بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ:

۶- إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ:

ترجمه فعالیت ها:

۴- با اموالتان و جانهایتان. (در اینجا «بِ» به معنای «با» می باشد).

۶- اگر بدانید. (کلمات شرط «إِنْ» + فعل «كنتم» = مضارع التزامی)

- ۱- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا:
- ۲- إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ:
- ۳- مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ:
- ۴- إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ:
- ۵- ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ:
- ۶- فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ:
- ۷- فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ:
- ۸- وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ:
- ۹- وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا:
- ۱۰- لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ:

ترجمه فعالیت ها:

۱- ای کسانی که ایمان آوردید.

(«ءآمنوا» به معنای «ایمان آوردند» می باشد اما بعد از کلمه «یأییها»، «ایمان آوردید» معنا می شود)

۲- هرگاه نداده شود برای نماز. (کلمات شرط « إذا » + فعل « نودی » = مضارع التزامی)

۳- در روز جمعه (کلمه « مِنْ » در اینجا به معنای « در » می باشد.)

۴- پس هر گاه تمام شود نماز. (کلمات شرط « إذا » + فعل « قُضِيَتِ » = مضارع التزامی)

۱۰- تا / شاید / امید است شما موفق شوید (لعلّ + فعل = مضارع التزامی و حذف « می » در ترجمه)

۵- ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ترجمه فعالیت ها:

۱- این بهتر است برایتان اگر بدانید. (کلمات شرط « إِنْ » + فعل « كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ » = مضارع التزامی)

صفحه ۹۶

۱- وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ :

۲- يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا :

۳- وَيَرْزُقْهُ :

۴- مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ :

۵- وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ :

۶- فَهُوَ حَسْبُهُ :

ترجمه فعالیت ها:

۱- و هر کس تقوای خدا را داشته باشد. (کلمه شرط « مَنْ » + فعل « يَتَّقِ » = مضارع التزامی)

۲- قرار دهد برایش راه نجاتی.

توضیح: با توجه به تغییر آخر فعل از ضمه به فتحه بهتر است در ترجمه نیز با توجه به معنای کل عبارت تغییر

ایجاد کنیم. پس به جای قرار می دهد بهتر است بگوییم قرار دهد.

۳- و روزی دهد او را (مانند شماره ۲)

۴- از جایی که گمان نمی کند یا گمان نکند. (به هر دو صورت صحیح می باشد.)

۵- و هر کس توکل کند بر خدا (کلمه شرط « مَنْ » + فعل « يَتَوَكَّلْ » = مضارع التزامی)

۶- پس او (خدا) کافی است او را (هر کس که توکل کند)

صفحه ۹۹

۳- لِيَبْلُوكُمْ :

۴- أَيُّكُمْ :

۵- الْعَزِيزُ الْعَفُورُ :

۶- لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ :

۷- أَوْ نَعْقِلُ :

۸- مَا كُنَّا :

ترجمه فعالیت ها:

۳- تا بیازماید شما را.

توضیح: هرگاه « لِ » به فعل مضارع اضافه شود در ظاهر فعل تغییر به وجود می آید و فعل به مضارع التزامی

تبدیل می شود یعنی حذف « می » در ترجمه: (بیلو : می آزماید ← لِيَبْلُوكُمْ : تا بیازماید)

۶- اگر می شنیدیم یا اگر بشنویم (کامات شرط + فعل = مضارع التزامی اما در کتاب به هر دو شکل صحیح است.)

۷- اگر اندیشه و درک می کردیم یا اگر اندیشه و درک کنیم (لو كُنَّا نَعْقِلُ)

۸- نبودیم (در اینجا « ما » نافییه بوده و فعل را منفی می کند.)

۱- اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا:

۲- اَنْ اَنْذِرَ قَوْمَكَ:

۳- اَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ:

۴- قَالَ يَلْقَوْمٍ:

ترجمه فعالیت ها:

۳- قطعا ما (اِنَّ + نا، دو کلمه) فرستادیم نوح را.

۴- که بیاید (اَنْ + یأتی) برای آنها عذابی دردناک.

توضیح: هرگاه « اَنْ » به فعل مضارع اضافه شود در ظاهر فعل تغییر به وجود می آید و فعل به مضارع التزامی

تبدیل می شود یعنی حذف « می » در ترجمه: (یأتی : می آید ← اَنْ یأتی: که بیاید)

توجه کنید: « اَنْ » به معنای « که » و « لَ » به معنای « تا » می باشد. تغییرات هر دو در فعل پس از خود مثل هم است. (لِيَبْلُوَ : تا بیازماید)

۴- گفت ای قوم من (قوم = قومی = قوم + ی: گاهی به جای ضمیر «ی» کسره می آید)

۵- اَنْ اَعْبُدُوا اللّٰهَ:

۶- وَاتَّقَوْهُ:

۷- وَاطِيعُونَ:

۸- يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ:

ترجمه فعالیت ها:

۵- که عبادت کنید خدا را.

۶- و تقوای او را پیشه کنید. (به محل ترجمه کلمه بعد از « اِتَّقَوْهُ » توجه کنید)

۷- و اطاعت کنید مرا (گاهی به جای ضمیر «ی» کسره می آید؛ مانند: اَطِيعُونَ = اطیعونی = اطیعوا + ن + ی: اطاعت کنید مرا)

۹- وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى:

۱۰- لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ:

ترجمه فعالیت ها:

۹- و مهلت می دهد به شما تا مدتی مشخص. (در اینجا «الی» به معنای «تا» می باشد)

۱۱- اگر بدانید. (کلمات شرط « لو » + فعل « كنتم تعلمون » = مضارع التزامی)

۱۲- وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتَ مُؤْمِنًا:

۱۴- وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا:

۱۱- رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ:

۱۳- وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ:

ترجمه فعالیت ها:

۱۱- پروردگارا بیامرزمرا و پدر و مادرم را (حذف « لـ » در ترجمه)

۱۲- و هر کس داخل خانه ام شود با ایمان.

توضیح:

الف) حذف « لـ » در ترجمه

ب) به محل قرار گرفتن « خانه ام » دقت کنید.

ج) کلمه « مَنْ » در اینجا شرطی است. (کلمه شرط « مَنْ » + فعل « دخل » = مضارع التزامی)

۱۳- و مردان مؤمن و زنان مؤمن (حذف « لـ » در ترجمه)

۱۴- و اضافه نکن یا نیفزای به ظالمان مگر تباهی را

صفحه ۱۰۷

۲- مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ:

ترجمه فعالیت ها:

۳- قبل از اینکه بیاید برای آنها عذابی دردناک

۸- إِنَّ آجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ:

..... تأخیر نمی افتد،

ترجمه فعالیت ها:

۸- قطعاً مهلت خدا زمانی که بیاید تأخیر نمی افتد اگر بدانید.

توضیح:

الف) کلمه شرط « اذا » + فعل « جاء » = مضارع التزامی

ب) کلمه شرط « لو » + فعل « كنتم تعلمون » = مضارع التزامی

صفحه ۱۱۶

همان‌طور که در درس عربی آموخته‌اید، هرگاه «سَد» یا «سَوَفَ» قبل از فعل

مضارع بیاید، فعل به صورت آینده معنا می‌شود، مانند:

يَعْلَمُ: می‌داند ← سَيَعْلَمُ: خواهد دانست

۱- التَّبَّاءِ الْعَظِيمِ: ۲- كَلَّا سَيَعْلَمُونَ:

۳- أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ: ۴- خَلَقْنَاكَ:

۵- سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا: ۶- فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ:

۷- سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا:

ترجمه فعالیت‌ها:

۲- هرگز چنین نیست خواهند دانست. (فعل آینده)

۳- آیا قرار ندادیم / قرار نداده ایم زمین را (أ + لم + نجعلُ = لم نجعلُ: تغییر آخر فعل در معنا نیز تغییر ایجاد می‌کند.)

۵- خواهیم نوشت آنچه را گفتند. (فعل آینده)

۶- پس خواهید دانست. (فعل آینده)

۷- قرار خواهد داد خدا بعد از سختی آسانی را. (فعل آینده)

صفحه ۱۱۷

ترجمه فعالیت‌ها:

۱- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ:

۱- از چه می‌پرسند (عن + ما)

صفحه ۱۱۹

۱- أَفَلَا يَنْظُرُونَ:

ترجمه فعالیت‌ها:

۱- پس آیا دقت نمی‌کنند؟ (فَ + أ + لا ينظرون)

خدا یا چنان کن سرانجام کار
تو خوشنود باشی و ما رسگار

اللَّهُمَّ اجْعَلْ
عَوَاقِبَ أَمُورِنَا خَيْرًا
خدایا
آخر و عاقبت کارهاے
ما را ختم به خیر کن

نرگس صمدی اردیبهشت ۹۹